

ta sanctitas tua, sanctaque tua in perpetuum Ecclesia, cum meritis virtutum, honoris etiam nostræ serenitatis dono, & in posterum fulgeat. Dat. vi. Id. Ian. Rauenn.]

^a Gelas. P. epist. ad
Episc. Dardania.

At licet maximo in honore iam primis sæculis Ecclesiam Rauennensem habitā esse non ignorem, tamen pace Rubei dixerim, mihi hoc priuilegium cum doctissimo Cardinale Baronio fictitium videri, atque ad id non paucis rationibus ducor. Imprimis enim, Gelasius ^a Papa verbis expressis asserit, Rauennam nihil ex Imperatoris præsentia antiquæ dignitati suæ quippiam addidisse. [Risimus, inquit, quod prærogatiuam volunt Acacio comparari, quia Episcopus fuit regie ciuitatis. Nunquid apud Rauennam, apud Mediolanum, Sirmium, apud Treuirōs, multis temporibus non constitit Imperator? Nunquidnam harum urbium Sacerdotes vltra mensuram sibimet antiquitus deputatam, quippiam suis dignitatibus usurparunt?] Deinde plures ex Ecclesijs suffraganeis, quas Rauennensi Archiepiscopo subditas fert priuilegium, ac inter alias Regiensem, Placentinam & Brixillensem adhuc sub Leone ex prouincia Mediolanensi fuisse patet ex epistola Eusebij Mediolanensis ad illum pontificem scripta, cui harum Episcopi subscripserunt. Vnde saltem Æmiliam nondum Rauennæ subiectam fuisse certum est. Adde quod tunc ad Imperatores non spectabat sedes Episcopales in Metropoles Ecclesiasticas erigere. Statutum quidem

^b Can. 12. Concil.
Chalced.

Οἱ δὲ ἐν πόλεσι
διὰ γεγραμμένων βα-
σιλικῶν τῶ ἁ μυσ-
τικῶς ἐπιμνησθῆναι
ὀνόματι, μόνῃς ἀπο-
λαύουσιν ἡ τιμῆς,
καὶ ὁ ἅ ἐκκλησίαν
αὐτῆς δικαίᾳ ἐπι-
σκοπῇ, διανοήσας
ζουῶν τῇ κτ' ἀλλ'
δεῖαν μνησθῆναι ὅτι
καίαν διχάζον.

^c Balsam. ad Can. 38.
in Trullo.

Εὐσεβίου εἰς τὴν
βασίλειον πατριαρχίας
ἀρμόνιον τῆς ἐκκλη-
σίας χαρίζεσθαι, καὶ
τὰς ἐπισκοπὰς, καὶ
τὰς ἀρχιεπισκοπὰς
εἰς μνησθῆναι ἀνα-
δεῖν.

dicitur à Concilio ^b Chalcedonensi, [Vt quæcumque ciuitates per litteras Imperiales Metropolis nomine honoratæ essent, solo honore fruerentur, & qui eius Ecclesiam administrabat Episcopus, seruatō veræ Metropoli suo iure.] Sed hoc decretum in Italia nunquam vsu receptum est; & Suffraganeas sedes à vera Metropoli auellere, nouæque subijcere, nondum illis concessum erat ab Ecclesia, sicut postea fuit ex ignauia & adulatione Episcoporum si Balsamoni ^c credimus, qui hæc ad Canonem 38. Synodi 6. ait: [Decretum fuit Imperiale in præsentia Synodi, quæ tunc erat, consentientis vnàque decernentis: licere Imperatoribus Pontificalem thronum Ecclesijs largiri, & Episcopatus vel Archiepiscopatus in Metropoles erigere: eaque, quæ ad electionem pertinent, & reliquam dispositionē prout ipse voluerit, describere: nec à Canone impediri, qui statuit Metropoli iura seruari, quæ illi adfuerunt ab initio in honorato Episcopatu.]

Probabile quidem est Rauennensem Ecclesiam iam tempore Leonis magni à Mediolanensis iurisdictione abstractam Metropolimq; fuisse, cū nec Rauennensis Episcopus, vt nec plures è Flaminia Episcopi Epistolæ Synodice Eusebij Mediolanensis ad Leonem magnū, qui Valentiniani cōtaneus erat, subscripti reperiantur. Sed quidquid sit, hanc istud honoris ab Ecclesia Romanā obtinuisse credendū est, licet forte sacræ aliquæ Imperatorū litteræ in eius fauorem datæ fuerint, quibus aut in Metropolim ciuilem erigeretur, aut priuilegia à sede Apostolica concessa firmarentur. Id verbis expressis testatur Petrus Chrysologus Rauennensis Archiepiscopus scribens de Marcellino Episcopo Vicohabentino à se ordinato post Decretum à Romana sede obtentum aduersus Mediolanensem Ecclesiam antiqua iura sua tuentem. Huius ^d verba sunt: [Omnium quidem rerum primordia sunt dura, sed duriora sunt omnibus primordia generantis. Sancta Ecclesia Rauennas vt primum pareret viam fecit, angores pertulit, sensit dolores,

^d Petr. Chrysol.
serm. 175.